

[Aksel Larsen.]

sanktioneret af de Partier, der skal med i Udvalget, og saa er der ikke noget at gøre ved den Ting. Alligevel vil jeg fremkomme med Henstillingen. Jeg tror, det er urimeligt at fordyre Rugbrødet saa meget, selv i Betragtning af den Forhøjelse af Rugprisen, der gennemføres. Det ser unægteligt for mig ud, som om man her som paa uendelig mange Felter fra Regeringens Side nærmest bestræber sig for at sætte Prisen i Vejret med den Begrundelse, Statsministeren tidligere har givet: at man maa jo gøre noget for at sætte Befolkningens Forbrug ned.

Ja, det var altsaa Ministerens Forelæggelsestale. Om selve Lovforslaget, bortset fra Ministerens Tale, vil jeg sige, at vi sympatiserer ikke med det, fordi vi ikke er Tilhængere af, at man forhøjer Franskbrøds- og Sigtebrødspriserne for at holde Rugbrødsprisen nede. Vi er Tilhængere af, at Rugbrødsprisen holdes nede, vi er Tilhængere af, at enhver Stigning af Rugbrødsprisen forhindres, men vi er ikke Tilhængere af, at man gør det paa den Maade, som man vil gøre det ved dette Lovforslag, og som man har gjort det ved den hidtidige Praksis. Det vil sige, at man giver Forbrugere i den ene Haand, men tager det af den anden med det samme, man flytter det fra Forbrugernes ene Lomme til Forbrugernes anden Lomme.

Endvidere vil jeg benytte Lejligheden til at efterlyse, hvordan det gaar med Opfyldelsen af den højtærede Landbrugsministers paastaaede Løfter fra Debatten om Kornloven her i Tinget. Naar jeg siger „paastaaede Løfter“, er det, fordi jeg ærlig talt tvivler om, at det var Løfter. Det var saa svævende Udtalelser, at de kunde betyde alt eller intet, men det blev af Ministerens Partifæller, ikke mindst af det ærede Medlem Hr. Levinsen, og det blev af den socialdemokratiske Presse paastaaet, at det var Løfter, og derfor synes jeg, at det er berettiget at benytte Lejligheden til at spørge: Hvordan gaar det med Opfyldelsen af dem? Hvordan gaar det med at skaffe Arbejderne Løntillæg fra paa Mandag i Anledning af Rugbrødsprisen Stigning? Hvordan gaar det med at faa Rabatmærkerne gennemført, saadan at de er de trængende i Hænde til Indkøb af Rugbrød paa Mandag? Og hvordan gaar det for øvrigt

med det unægtelig noget videre Løfte om ikke alene at søge at afbøde Virkningen af Brødprisen Stigning for den fattigste Befolkning, men ogsaa Virkningen af andre vigtige Livsfornødenheders Stigning? Det blev der jo ogsaa talt om ved den Lejlighed. Jeg henstiller, at den højtærede Minister benytter Lejligheden til at klargøre, om det bliver til noget med alt det der, eller om det kun var noget, der skulde siges dengang, bl. a. for at faa det ærede Medlem Hr. Levinsen til at sluge Kamelen.

Jeg henstiller endnu en Gang, at man tager under alvorlig Overvejelse ikke alene ikke at søge at holde Rugbrødsprisen nede ved at forhøje Prisen for andet Brød, men at søge at holde den nede, uden at man samtidig beskatter Forbrugerne, og jeg henstiller, at man i hvert Fald undlader at foretage denne ganske urimelige og uensigtsmæssige Forhøjelse af Rugbrødsprisen, som man efter Ministerens Udtalelser planlægger derved, at man vil lægge 57 Øre paa den i Forvejen alt for høje Rugbrødspris.

Oluf Pedersen: Den Lov, som efter Forslaget ønskes forlænget, har vi ikke stemt for ud fra den Opfattelse, at Fordyrelsen af Hvedebrød samt Hvedemel til Husholdning for at gøre Rugbrødet billigere ikke kunde have større Interesse, og denne Opfattelse synes jeg fortsat er saglig rigtig.

I Forbindelse med denne Lov var den højtærede Landbrugsminister inde paa Brødsprisen. Nu er det naturligvis rigtigt, at Brødsprisen er vigtig, selv om Forbruget i Penge er mindre, end de fleste tror, idet selv den store Fordyrelse paa 50 pCt, der nu er Tale om, dog kun udgør ca. 12 Kr. aarlig pr. Person, nemlig ca. 20 Brød à 57 Øre, medens Nedsættelsen af Mælkeprisen, der er gennemført eller skal gennemføres, uden at det i og for sig har kostet noget, ved at man afhenter Mælken i Spande, udgør ca. 12 Øre pr. Liter eller for det normale Aarsforbrug paa 100 Liter et lignende Beløb, som Stigningen af Brødsprisen udgør. Disse to Forhold, det dyrere Brød og den billigere Mælk, ophæver altsaa i nogen Grad hinanden maalt i Penge, saa det ikke giver Grund til Panik med efterfølgende Fordyrelse af alt andet, ved at man atter faar sat Prisskruen i Gang.